

Vprašanja za predhodno odločanje

1) Ali je člen 4(1) Direktive Sveta 87/344/EGS z dne 22. junija 1987 o usklajevanju zakonov in drugih predpisov o zavarovanju stroškov pravnega postopka ⁽¹⁾ treba razlagati tako, da nasprotuje klavzuli, ki jo vsebujejo splošni zavarovalni pogoji zavarovatelja zavarovanja stroškov postopka in ki zavarovatelju daje pravico, da v zavarovalnih primerih, v katerih je bilo več oseb oškodovanih v istem dogodku (na primer stečaj investicijskih podjetij), izbere pravnega zastopnika in s tem omejuje pravico posameznega zavarovanca do proste izbire odvetnika (tako imenovana klavzula „kolektivni odškodninski zahtevki“)?

2) Če je odgovor na prvo vprašanje nikalen:

Pod katerimi pogoji gre za „kolektivni odškodninski zahtevki“, ki v skladu z navedeno direktivo (ali kot njeno dopolnilo) zavarovatelju namesto posameznemu zavarovancu podeljuje pravico, da izbere pravnega zastopnika?

⁽¹⁾ UL L 185, str. 77.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Raad van State (Nizozemska) 16. maja 2008 – The Sporting Exchange Ltd, ki posluje pod imenom „Betfair“; druge stranke: Minister za pravosodje, Stichting de Nationale Sporttotalisator and Scientific Games Racing

(Zadeva C-203/08)

(2008/C 197/17)

Jezik postopka: nizozemščina

Predložitveno sodišče

Raad van State

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: The Sporting Exchange Ltd, ki posluje pod imenom „Betfair“

Tožene stranke: Minister za pravosodje, Stichting de Nationale Sporttotalisator in Scientific Games Racing

Vprašanja za predhodno odločanje

1) Ali je treba člen 49 ES razlagati tako, da če se v državi članici uporablja zaprt sistem izdaje dovoljenj za opravljanje storitev v zvezi z igrami na srečo, uporaba tega člena pristojnemu organu te države članice onemogoča, da bi izvajalcu storitev

– ki mu je bilo dovoljenje za opravljanje teh storitev preko interneta že izdano v drugi državi članici – prepovedal te storitve preko interneta opravljati v prvi državi članici?

2) Ali se razlaga, ki jo je Sodišče podalo v zvezi s členom 49 ES in zlasti v zvezi z načelom enakosti in zagotovitvijo preglednosti, ki izhaja iz tega načela, v številnih posameznih primerih v zvezi z dovoljenji, uporabi za postopek izdaje dovoljenja za ponujanje storitev v zvezi z igrami na srečo v okviru zakonsko določenega sistema enega dovoljenja?

3) (a). Ali je lahko v okviru zakonsko določenega sistema enega dovoljenja podaljšanje dovoljenja obstoječega imetnika tega dovoljenja, ne da bi bila potencialnim kandidatom dana možnost, da se potegujejo zanj, ustrezno in sorazmerno sredstvo izpolnitve nujnih zahtev v splošnem interesu, kar je Sodišče priznalo kot utemeljeno omejitev svobode opravljanja storitev glede iger na srečo? Če je tako, pod katerimi pogoji?

(b). Ali je za odgovor na vprašanje 3(a) pomembno, ali je odgovor na vprašanje 2 pritrdilen oziroma nikalen?

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je 19. maja 2008 vložilo Bundesgerichtshof (Nemčija) – Peter Rehder proti Air Baltic Corporation

(Zadeva C-204/08)

(2008/C 197/18)

Jezik postopka: nemščina

Predložitveno sodišče

Bundesgerichtshof

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Peter Rehder

Tožena stranka: Air Baltic Corporation

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali je treba člen 5, točka 1(b), druga alineja, Uredbe (ES) št. 44/2001 o pristojnosti in priznavanju ter izvrševanju sodnih odločb v civilnih in gospodarskih zadevah ⁽¹⁾ razlagati tako, da je treba tudi v primeru potovanj z letalom iz ene države članice Skupnosti v drugo državo članico šteti, da obstaja enoten kraj izpolnitve za vse pogodbene obveznosti, ki je kraj izpolnitve glavne obveznosti, določen v skladu z gospodarskimi merili?

2. Če je treba določiti enoten kraj izpolnitve: Katera merila so primerna za njegovo določitev; ali se enoten kraj izpolnitve določi zlasti glede na kraj vzleta ali glede na kraj pristanka?

(¹) UL L 12, str. 1.

Tožba, vložena 20. maja 2008 – Komisija Evropskih skupnosti proti Kraljevini Španiji

(Zadeva C-211/08)

(2008/C 197/19)

Jezik postopka: španščina

Stranki

Tožeča stranka: Komisija Evropskih skupnosti (zastopnika: E. Traversa in R. Vidal Puig, zastopnika)

Tožena stranka: Kraljevina Španija

Predlogi tožeče stranke:

— Ugotovi naj se, da Kraljevina Španija, s tem da je upravičencem španskega nacionalnega zdravstvenega sistema zavrnila povračilo zdravstvenih stroškov, ki so jim nastali v drugi državi članici v primeru bolnišnične oskrbe v skladu s členom 22(1)(a)(i) Uredbe Sveta (EGS) št. 1408/71 (¹) z dne 14. junija 1971 o uporabi sistemov socialne varnosti za zaposlene osebe in njihove družinske člane, ki se gibljejo v Skupnosti (v nadaljevanju: Uredba 1408/71), v delu, v katerem je stopnja kritja, ki se uporablja v drugi državi članici, ki nudi navedeno oskrbo, nižja od tiste v španski zakonodaji, ni izpolnila obveznosti iz člena 49 Pogodbe,

— Kraljevini Španiji naj se naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

1. Španska zakonodaja na področju socialne varnosti določa, da mora nacionalni zdravstveni sistem zagotoviti storitve, ki so krite z njim, razen v izrednih primerih „nujne, takojšnje in življenjsko pomembne medicinske pomoči“. Iz tega sledi, da kadar se upravičenec španskega nacionalnega zdravstvenega sistema začasno odide v drugo državo članico in med navedenim bivanjem prejme bolnišnično oskrbo, ki je potrebna iz zdravstvenih razlogov, v skladu s členom 22(1)(a)(i) Uredbe 1480/71, stroški, ki mu pri tem nastanejo niso povračljivi s strani španskih organov oblasti.

2. Kadar je stopnja kritja bolnišničnih stroškov, ki velja v skladu s predpisi druge države članice, manj ugodna, kot tista, ki je določena s špansko zakonodajo, lahko zavrnitev povračila razlike s strani španskih organov odvrne upravičence nacionalnega zdravstvenega sistema, da odidejo v navedeno državo članico s ciljem, da prejmejo storitve, različne od zdravniških (na primer, izobrazbene ali turistične storitve) ali, kadar gre za upravičence, ki so že odšli, povzroči, da se vrnejo predčasno, z namenom dobiti brezplačno bolnišnično oskrbo v Španiji. Tako lahko ti sporni španski predpisi omejijo opravljanje storitev, različnih od zdravniških, ki so bile prvotni razlog za odhod nekega upravičenca v drugo državo članico, in posledično opravljanje storitev zdravniške storitve v tej državi članici v skladu z določbami iz člena 22(1)(a)(i) Uredbe 1408/71.

3. Omenjene omejitve svobodnega opravljanja storitev niso utemeljene v skladu s Pogodbo. Zlasti španski organi niso dokazali, da so navedene omejitve nujne, da bi se izognili resni škodi za finančno ravnotežje španskega nacionalnega zdravstvenega sistema. Tako se lahko zaključí, da so sporni predpisi v nasprotju s členom 49 ES.

(¹) UL L 149, str. 2.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Conseil d'État (Francija) 21. maja 2008 – Société Zeturf Ltd proti Premier ministre, Ministre de l'Agriculture et de la Pêche, Ministre de l'Intérieur, de l'Outre-mer et des Collectivités territoriales, Ministre de l'Économie, de l'Industrie et de l'Emploi – Intervenient: G.I.E. Pari Mutuel Urbain (PMU)

(Zadeva C-212/08)

(2008/C 197/20)

Jezik postopka: francoščina

Predložitveno sodišče

Conseil d'État

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Société Zeturf Ltd

Tožene stranke: Premier ministre, Ministre de l'Agriculture et de la Pêche, Ministre de l'Intérieur, de l'Outre-mer et des Collectivités territoriales, Ministre de l'Économie, de l'Industrie et de l'Emploi